

днѣ ѿднѣ слава дѣвнѣца, и да ѿпринѣди
 да се поклони на идолыте, совѣща да и-
 спыта да ли може да ѿповѣди самъ съи.
 тогѡ ради и прешврази се въ голѣмъ и
 страшенъ змѣи, и гави се въ темница предъ
 стѣла великомѣнца. Огнь и пламеникъ и з-
 лѣзаше ѿ носѣтъ му и ѿ очнѣтъ, зѣбы и-
 маше вѣлы и голѣмы, а ѿзыко му бѣше
 червѣнъ катѡ кровъ. и катѡ свѣреше сил-
 но, струѣваше и голѣмъ шумъ и страшно
 ѡбращанѣ въ темницата, катѡ да оу-
 плаши великомѣнцата. Но стѣла не оу-
 боѣсе никакъ, нитѡ престѣла ѿ молит-
 вата си, но се моѣше на вѣла, катѡ да ѿ
 даде терпѣнѣе и сила, за да соверши по-
 прището на мѣченѣето. Тѡва катѡ видѣ
 дѣаволъ, оустремѣсе на нѣла, и ѡтворѣвъ
 оустѣта и чревоѣто си поглѣтна ѿ. И стѣла
 катѡ видѣ какъ ѿ поглѣтна страшныа